

Čís. 14471.

Žalobou podle § 39 zák. čl. LIV:1912 (§ 35 ex. ř.) nelze se domáhati zrušení exekuce vedené na základě platebního příkazu čsl. zúčtovacího ústavu vydaného podle § 7 nař. č. 224/24 Sb. z. a n. a čl. 13 úmluvy čís. 55/30 Sb. z. a n. proto, že dlužník je na základě pravoplatně schváleného vyrovnání povinen platiti jen kvotu svého závazku (již zaplatil) a ne celou pohledávku exekučně vymáhanou.

(Rozh. ze dne 21. června 1935, R IV 200/35; důvody viz Úr. sb. čís. 2154.)

Čís. 1472.

Není na závalu platnosti výpovědi zaměstnance okresní nemocenské pojišťovny usnesené na společné schůzi představenstva a dozorčího výboru podle § 67 a) zák. čís. 221/24 ve znění vyhlášky čís. 185/28 Sb. z. a n. (viz nyní znění vyhlášky čís. 189/34 Sb. z. a n.), že návrh nebyl podán představenstvem, nýbrž jen starostou a vedoucím úředníkem.

(Rozh. ze dne 1. června 1935, Rv IV 54/35; důvody viz Úr. sb. čís. 2152.)

Čís. 14473.

Odkladem dražebního roku podle § 3 odst. 2 zák. čís. 1/33 Sb. z. a n. nezrušuje se dražební řízení podle § 207 ods. 1 ex. ř.

(Rozh. ze dne 22. června 1935, R I 566/35.)

P r v ý s o u d rozvrhuje nejvyšší podání přikázal z něho Antonínu V-ému na jeho vykonatelnou pohledávku zajištěnou pod C 48 zbytek nejvyššího podání. **R e k u r s n í s o u d** k rekursu vymáhající věřitelky firmy G. v P. přikázal tento zbytek stěžovatelce. **D ů v o d y**: Antonín V. má svoji pohledávku zajištěnou pod C 48, kdežto pro stěžovatelku je pod pol. C 38 poznamenáno k vydobytí její vykonatelné pohledávky zahájení řízení dražebního. Dle § 135 ex. ř. má poznámka ta účinek věcný a věřitel, který si takovouto poznámku vymohl, má býti uspokojen v pořadí této poznámky. To vyplývá i z § 216 čís. 4 ex. ř.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Stěžovatel vychází z předpokladu, že dražební řízení vedené firmou G. bylo usnesením exekučního soudu ze dne 18. dubna 1933 č. j. E 22/33-20 zrušeno, z čehož pak vyvozuje, že podle § 207 ex. ř. měly býti z moci úřední vymazány všechny poznámky na toto dražební řízení se vztahující, tedy i poznámka zahájení dražebního řízení zapsaná pod

pol. C/38 a že tedy firmě G. neměl býti zbytek nejvyššího podání v pořadí této poznámky přiřknut. Leč tento předpoklad odporuje spisům, neboť ve skutečnosti nebylo dražební řízení zrušeno, nýbrž usnesením z 18. dubna 1933 č. j. E 22/33 byl pouze odložen dražební rok na 3 měsíce podle § 3 odst. 2 zák. č. 1/33 sb. z. a n. na návrh vyjednávající věřitelky firmy G., která si nad to výslovně vyhradila zachování zástavních práv exekučně nabytých. Dle § 207 ex. ř. lze však postupovati jen po pravoplatném zrušení dražebního řízení, jak z doslovu tohoto ustanovení plyne. Zákonem č. 1/33 sb. z. a n. mělo býti umožněno dlužníkům, aby snáze docílili poshovění se strany věřitelů. Kdyby věřitelé odkladem dražby získané výhody ztráceli, sotva by se dali pohnouti k odkladu dražby. Účel zákona byl by tím zmařen. Bylo proto i v době rozvrhu nejvyššího podání zahájení dražebního řízení pro firmu G. platně poznamenáno a proto napadené usnesení právem jí v pořadí této poznámky podle §§ 135, 216 č. 4 ex. ř. přikázalo zbytek nejvyššího podání.

Čís. 14474.

Nabyla-li obmyšlená osoba nároku ze smlouvy o životním pojištění teprve, když nastala pojistná příhoda, může použití práva daného jí § 26 zák. o poj. smlouvě a zaplatiti zároveň dospělou splátku pojistného s účinkem v ustanovení tom uvedeným. Jakmile nastala pojistná příhoda, střetl se závazek obmyšlené osoby zaplatiti pojistnou premií se závazkem pojišťovny zaplatiti pojistnou náhradu.

(Rozh. ze dne 22. června 1935, Rv I 1456/33.)

Manžel žalobkyně uzavřel se žalovanou ve prospěch žalobkyně smlouvu pojišťovací na život a zavázal se platiti čtvrtletní pojistné premie počínajíc dnem 1. prosince 1930. Premie splatná dne 1. června 1931 nebyla zaplacená. Pojistník zemřel dne 24. června 1931. Žalobou domáhá se žalobkyně vyplacení pojistného. **P r v ý s o u d** žalobě nevyhověl. **D ů v o d y:** Podle § 5 bod 3 všeobecných pojišťovacích podmínek jest oprávněn pojištěný zaplatiti pojišťovací premií v 90denní dodatečné lhůtě jen v druhém a následujících rocích. Pojistník byl tedy s placením premií v prodlení. Pokud jde o názor, že žalovaná nemohla odstoupiti od smlouvy, když již pojistný případ nastal, ustanovuje § 5 bod 2 všeob. pojišť. podmínek, že žalovaná má právo, když pojištěnec první premií anebo premií prvního roku včas nezaplatil, do té doby, kdy bylo zaplacené, odstoupiti od smlouvy bez výpovědi. Toto ustanovení nelze vyložit jinak, než, že oprávnění pojišťovny k odstoupení od smlouvy se týká všech premií, které mají býti zaplacený v prvním roce pojištění (§ 914 všeob. obč. zák.). Žalovaná odstoupila od smlouvy dopisem z 26. června 1931, tedy ještě před tím, než nastal pojistný případ, neboť oznámení má význam jen deklaratorní. Zanikla tedy pojišťovací smlouva ještě před vznikem pojistného případu a byla proto žalovaná oprávněna odepřítí výplatu pojištěné částky. Jinak žalobkyně dostála své povinnosti podle § 13 všeob. poj. podmínek a oznámila ve